

Osa 6/13: Aluskerrasto

Talvella ulkoillessa on tärkeää välttää hikoilua. Kerroksia lisäämällä ja vähentämällä keho pysyy sopivan lämpöisenä – ei virtaa hiki eikä myöskään palele.

Kerrokset jakautuvat kolmeen: tiiviisti ihoa vasten oleva aluskerrasto, lämmin välikerrasto ja säältä suojaava ulkokerros. Aluskerrasto on kerrospukeutumisen kulmakivi – jos se ei lämmitä, ei hyvä heilu.

Aluskerrastoon kuuluu pitkähihainen paita, housut ja sukat. Kooltaan kerraston tulisi olla ihonmyötäinen, jotta se parhaiten voi siirtää kosteutta pois iholta.

Materiaalilla on suuri merkitys. Puuvilla on huono valinta ihoa vasten. Se ei eristä kunnolla, ja hiestä märkänä puuvilla kuivuu hyvin hitaasti ja viilentää kehoa.

Tekniset alusasut siirtävät tehokkaasti kosteutta pois iholta ja kuivuvat nopeasti. Ne myös pitävät muotonsa vuodesta toiseen. Keinokuitumateriaali alkaa kuitenkin herkästi haista, eikä sekään ole kylmässä kovin lämmittävä.

Villa on materiaalina ylivertainen. Sen kuituihin jää paljon ilmaa eristeeksi, mikä tekee vaatteesta lämmittävän, jopa hieman märkänä. Villa on antibakteerista eikä ala haista. Sen raikastamiseen riittää talvella pelkkä tuuletus pakkasilmassa. Liikaa konepesua kannattaakin välttää, jotta villan luonnollinen suojaöljy säilyy kuidussa.

Merinovilla ei yleensä kutita herkkäihoisiakaan. Merinolampaiden hoitoon kuitenkin liittyy eettisiä kysymyksiä. Lampaiden ihopoimuihin kertyviä syöpäläisiä on hoidettu varsin kyseenalaisin keinoin, niin että lammas kärsii. Nykyisin on hyvin saatavilla eettisesti tuotettua merinovillaa, jonka tunnistaa "mulesing-vapaa"-merkinnästä. Huonona puolena todettakoon kestävyys – merinovilla-alusasu ei pidä muotoaan niin hyvin kuin keinokuituiset, ja villaan tulee herkästi reikiä. Pitkäikäisyyden kannalta hellä huolenpito onkin tärkeää.

Itse pidän merinovillaa päälläni vuoden ympäri, mieluiten vielä iloisissa väreissä. Se toimii kylmässä ja kuumassa, niin yöttömässä yössä kuin kaamoksen keskellä.

